

ಮರಕುಟಿಕ ಮತ್ತು ಧನಿಕ

■ ಅನೀಶ್ ಬಿ. ಕೊಪ್ಪ

ಒಂದೊಂದು ರುದ್ರಪ್ಪ ಎಂಬ ಧನಿಕನಿದ್ದ. ಅವನ ಮನೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ರಾಮಯ್ಯ ಎಂಬ ಕೆಲಸದಾಳನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಮೇಲೆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಮಗಳ ಮನೆಯಿದ್ದ ದೂರದ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಾರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುವುದಾಗಿ ರಾಮಯ್ಯನ ಬಳಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ರಾಮಯ್ಯ, ಮನೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಒಂದು ವಾರದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿಭಾಯಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ರುದ್ರಪ್ಪ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮಡದಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಗಳ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದ.

ರಾಮಯ್ಯ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಒಂದು ದಿನ ಸಂಜೆ ಹಾಗೆಯೇ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾದರೆ, ಅವನಿಗೊಂದು ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. 'ಈ ಯಜಮಾನರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಪರ್ಯಂತ ದುಡಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇವರ ಬಂಗಾರದ ತಿಜೋರಿಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕಿದರೆ ನಾನು ಒಮ್ಮೆಲೇ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಬಹುದು' ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಯಜಮಾನನ ತಿಜೋರಿಯ ಕೀಲಿಯನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೆಗೆದು, ಬಂಗಾರದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಚೀಲದೊಳಗಿಳಿಸಿಕೊಂಡ. ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಮರಳಿ ಆ ಕೀಲಿಯನ್ನು ತಿಜೋರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ಈ ಬಂಗಾರದ ಗಂಟನ್ನು ಎಲ್ಲಿಡುವುದು?' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ತಕ್ಷಣವೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನೂ ರೂಪಿಸಿದ.

ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಊರಾಚೆಯ ಮರದ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಆಭರಣದ ಗಂಟನ್ನು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟ. 'ಅಬ್ಬಾ! ನನಗಿನ್ನಾವ ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನನ್ನು ಲಕ್ಷಾಧೀಶ್ವರ ಎಂದು ಹಿರಿಹಿರಿ ಹಿಗ್ಗುತಾ ನಿರಾಳನಾಗಿ ಮರಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಹಾಗೆಯೇ, ಯಜಮಾನರು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾರಿ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ಕೂಡ ರಾಮಯ್ಯ ಯೋಚಿಸಿದ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ಮರದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ಮರಕುಟಿಕವೊಂದು ಗಮನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಮರವನ್ನು ಕುಟುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ರಾಮಯ್ಯ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ಆಭರಣದ ಗಂಟು, ಪೊಟರೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಜಾರಿತು. ಮರಕುಟಿಕಕ್ಕೆ ಈ ಗಂಟಿನಲ್ಲೇನೋ ವಿಶೇಷವಿದೆ ಎಂದನಿಸತೊಡಗಿತು. ಹೀಗೆ, ದಿನವೂ

ಚಿತ್ರ: ಗಣೇಶ ಅರಳಿಕಟ್ಟೆ

ಮರಕುಟಿಕ ಮರವನ್ನು ಕುಟುಕುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ವಾರವೇ ಕಳೆಯಿತು.

ಮನೆಯ ಯಜಮಾನ ರುದ್ರಪ್ಪ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ತಿಜೋರಿಯ ಮುರಿದಿದ್ದು ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ತಿಜೋರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದಾಗ, ಆಭರಣಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ ತಿಜೋರಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು! ರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿದಾಗ ರಾಮಯ್ಯ, ತನಗೇನೂ ತಿಳಿದೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಅಮಾಯಕನಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ. ರುದ್ರಪ್ಪ, ತನ್ನ ತಲೆತಲಾಂತರಗಳಿಂದ ಬಂದ ಆಭರಣಗಳು ಕಳ್ಳತನವಾಯಿತೆಂದು ಬಾಯಿ ಬಾಯಿ ಬಡಿದುಕೊಳ್ಳತೊಡಗಿದ.

ರುದ್ರಪ್ಪನ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಾವಿನ ಮರದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಮರಕುಟಿಕ ಹಾರಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು. ರುದ್ರಪ್ಪ, ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮನೆಯಂಗಳಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತನ್ನ ಆಭರಣಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿ ಗೋಗರೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತ. ಅವರಿಬ್ಬರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ರಾಮಯ್ಯ ಕೂಡ

ಅಮಾಯಕನಂತೆ ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲೇ ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಮರಕುಟಿಕಕ್ಕೆ ರುದ್ರಪ್ಪನ ವೇದನೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ರಾಮಯ್ಯನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿದ ನೆನಪಾಯಿತು. ಪೊಟರೆಯೊಳಗಿದ್ದ ನನಗೆ ವಿಶೇಷವೆನಿಸಿದ ಗಂಟಿನ ಕಥೆಯೆಂದು ಎಂಬುದು ಮರಕುಟಿಕದ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದಿತು. ತಕ್ಷಣ ಹಾರಿಹೋಗಿ, ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಇಳಿದು, ಬಂಗಾರದ ಗಂಟನ್ನು ತನ್ನ ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ರುದ್ರಪ್ಪನ ಮುಂದೆ ಆ ಆಭರಣಗಳ ಗಂಟನ್ನು ಇಟ್ಟಿತು. ಮರಕುಟಿಕ ಆಭರಣಗಳ ಗಂಟನ್ನು ರುದ್ರಪ್ಪನ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದೇ ತಡ, ರಾಮಯ್ಯನ ಮೈ ಬೆವರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ರಾಮಯ್ಯನದೇ ಕುಚೋದ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ತಕ್ಷಣ ರಾಮಯ್ಯನನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗಟ್ಟಿ, ಮರಕುಟಿಕಕ್ಕೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು ಹೇಳಿದನು. ಮರಕುಟಿಕ, ರುದ್ರಪ್ಪನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡಿದ ಉಪಕಾರಕ್ಕೆ ಆತ್ಮತ್ಯಜಿಯಿಂದ ಮರಳಿ ತನ್ನ ಪೊಟರೆಯತ್ತ ಹಾರಿಹೋಯಿತು.